

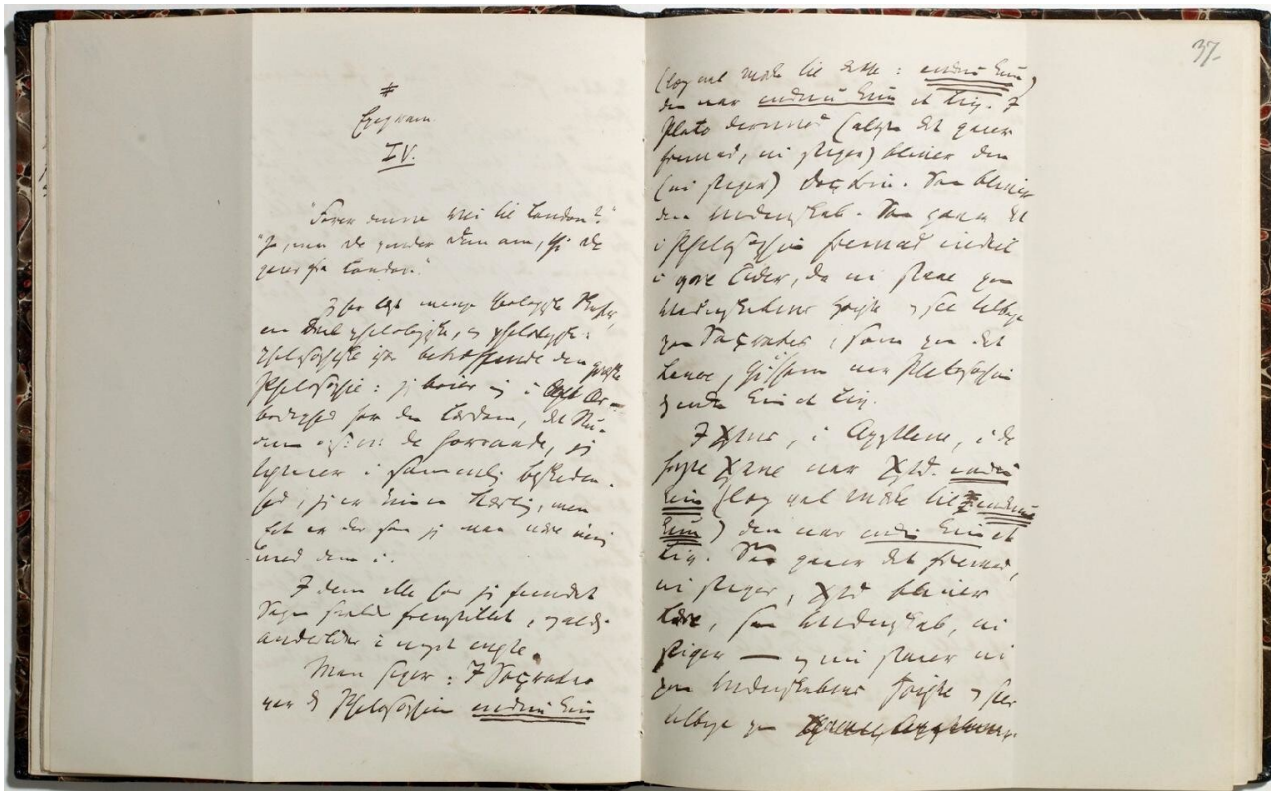
Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB28 : 1853

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB28 : 1853", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 36.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb28-txt-shoot-n24.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

7. Journalen NB28, s.[36]-37. Optegnelsen NB28:24 indeholder adskillige dobbelte og tredobbelte understregninger

Epigram.

IV.

»Fører denne Vei til London?« »Ja, naar De vender Dem om, thi De gaaer fra London.«

Jeg har læst mange theologiske Skrifter, en Deel philologiske, og philosophiske: philosophiske især betræffende den græske Philosophie: jeg bøier mig i Ærbødighed for den Lærdom, det Studium o: s: v: de forraade, jeg tilstaaer i sømmelig Beskedenhed, jeg er kun en Lærling, men Eet er der som jeg maa være uenig med dem i.

I dem alle har jeg fundet Sagen saaledes fremstillet, og aldrig anderledes i noget eneste.

Man siger: I Socrates var dog Philosophien endnu kun (læg vel Mærke til dette: endnu kun) den var endnu

kun et Liv. I Plato derimod (altsaa det gaaer fremad, vi stiger) bliver den (vi stiger) Doctrin. Saa bliver den Videnskab. Saa gaaer det i Philosophien fremad indtil i vore Tider, da vi staae paa Videnskabens Høieste og see tilbage paa Socrates, som paa det Lavere, thi i ham var Philosophien dog endnu kun et Liv.

I Xstus, i Apostlene, i de første Xstne var Xstd. endnu kun (læg vel Mærke til endnu kun) den var endnu kun et Liv. Saa gaaer det fremad, vi stiger, Xstd bliver Lære, saa Videnskab, vi stiger – og nu staaer vi paa Videnskabens Høieste og seer tilbage paa de første Xstne, thi i dem var Xstd. dog endnu kun et Liv.

~~Hvad er dog dette? Er det en uendelig dyb Underfundighed, eller en ubegribelig Hildethed, hvor der forresten er alle Aands Evner.~~

Fører denne Vei til London? Dog vistnok kun naar man vender sig om.

Dog hvorledes forklarer man denne ubegribelige Bagvendthed.

Ganske simpelt.

Naar nemlig Philosophien eller Religionen er Liv i et Msk, da vil, fordi Religionen og Philosophien er det med dette jordiske Liv Ueensartede, hans Liv (thi Philosophien og Religionen er Liv i ham) gaae Glip af alle jordiske Fordele og Goder.

See, det har vi Msker nu ikke Lyst til – og dette finder jeg ganske naturligt.

Kunde vi da ikke paa en behændig Maade faae det arrangeret anderledes. Aah jo! Saaledes nemlig: jeg bringer mit personlige Liv udenfor, gjør mit personlige Liv til Eet og Philosophien til et Andet. Saaledes raader jeg altsaa over mit personlige Liv, og kan nu, som enhver Anden, aldeles ugeneret af Philosophien, som enhver Anden, en Kjøbmand, en Kræmmer o: s: v: indrette mig personligt paa at naae de jordiske Fordele og Goder, saa godt som muligt. Philosophien derimod er Videnskab.

Paa den Maade faaer vi (istedetfor hiin Philosoph, i hvem Philosophien endnu kun var et Liv istedetfor hine første Xstne, i hvem Xstd. endnu kun var et Liv) faaer vi en Docent, en Professor i Philosophien, en Præst o: s: v:., En, der saa fra Videnskabens, det Objektive[s] høiere Standpunkt seer tilbage paa Socrates og som paa det Lavere, paa de første Xstne og som det Lavere, thi i Socrates var Philosophien dog endnu kun eet Liv og i de første Xstne var Xstd dog endnu kun o: s: v:

Men er dette dog ikke lidt for meget: at ville have de jordiske Goder og Fordele – og saa tillige at ville staae

høiere end hine Herlige.

Fører denne Vei til London? Dog vistnok kun naar man vender sig om.

Man vende sig om, man gjøre Begyndelsen med (mere foreslaaer jeg ikke) dog at tilstaae, at det Nuværende ikke er det Høiere men det Lavere. Ad den Vei er det muligt at komme tilbage til det Sande, ad den anden Vei er – eller naar man ad den Vei som fører til London gaaer fra London – det umuligt.